

NALAŽTE SE NA SVOU INTUICI A OBJEVTE JEJÍ SÍLU

TERRY A LINDA JAMISONOVY

Paranormální dvojčata

V KAŽDÉM Z NÁS SE SKRÝVAJÍ

ZÁZRAČNÉ SCHOPNOSTI

POVOLEJTE JE DO SLUŽEB A VAŠE

SNY SE STANOU SKUTEČNOSTÍ

Paranormální intelligence

IQ + EQ = PSI-Q

Paranormální intelligence

IQ + EQ = PSI-Q

*Nalad'te se na svou intuici
a objevte její sílu*

Terry a Linda Jamisonovy
Paranormální dvojčata

Přeložil Lumír Mikulka

Prohlášení autorek:

Jména většiny osob, o nichž se v této knize píše, stejně jako některé detaily jejich příběhů jsme změnily.

Daniel Goleman

PARANORMÁLNÍ INTELLIGENCE

IQ + EQ = PSI-Q

Z anglického originálu *Psychic intelligence*,
vydaného nakladatelstvím Grand Central Life & Style
(Grand Central Publishing, Hachette Book Group) v New Yorku roku 2011,
přeložil Lumír Mikulka.

Vydala Metafora, spol. s r. o., v Praze roku 2012

Redakce Jana Moravcová

Korektura Karel Herynk

Technická redakce Hana D. Benešová

Sazba Netopejř

První vydání jako e-BOOK

Copyright © 2011 by Chrysalis Project, Inc.

Translation © Lumír Mikulka, 2011

All rights reserved

ISBN 978-80-7359-988-1

U Krbu 35

100 00 Praha 10

www.metafora.cz

*Věnováno království Jediného (rodině naší andělské duše)
a všem našim magickým pomocníkům, viditelným i neviditelným.
Vy sami nejlépe víte, které z vás máme na mysli.*

Poděkování

Když něco chcete, celý vesmír se přičiní, aby vám pomohl toho dosáhnout.
– Paulo Coelho, *Alchymista*

Tato kniha nám nekonečně dlouho připadala jako nesplnitelný sen. Jsme hluboce vděčné všem lidem, kteří nám pomohli, aby se mohl uskutečnit.

Rády bychom poděkovaly našemu otci Philipovi a matce Jane, kterou jsme v roce 2008 bohužel ztratili. Rodiče nás naučili cenit si umění, humoru a kreativity. Děkujeme také bratru Philipovi. Vřelé díky náležejí naší literární agentce Eillen Copeové z Trident Media Group, která se s nadšením ujala našeho projektu a dokázala jej nasměrovat k vhodnému nakladateli. Dík patří i skvělé redaktorce Dianě Baroniové jakož i celému týmu z nakladatelství Hachette. Taktéž děkujeme našim drahým přátelům Robertu Hernandezovi, Lise Johnsonové Mandellové a Josette Prevostové, kteří nám zajišťovali podporu v zákulisí. Vážíme si pomoci Natalie Kaireové, jež v nás od začátku věřila. Velice vděčné jsme Judy Kernové za zkušenostmi podložené redakční rady.

Mimořádné díky musejí zamířit též k autorovi našeho webu Paulu Hernandezovi za věrnou podporu a přátelství, jimiž nás poslední čtyři roky zahrnuje. Děkujeme i našim přítelkyním Stephanii Lissové a Ann Burckleové, naší publicistce Sylvii Desrochersové a úžasnému právnímu zástupci Ricku Brullovi. Jen těžko bychom se mohly věnovat své práci nebýt mimořádného léčitelského nadání naší chiropraktičky, doktorky Geraldine Greenbergové, a naší klasické homeopatky Michalene Seilerové.

Zvlášť rády bychom se chtěly zmínit o Daisaku Ikedovi, našem duchovním průvodci, který nás naučil, jak se snažit o naplnění všeho, o čem jsme si myslely, že nemůžeme zvládnout. Nakonec bychom chtěly poděkovat všem přátelům a klientům u nás doma i v zahraničí, kteří nás naučili mnohé o paranormální inteligenci, přátelství i lásce a kteří nám dali mnoho neocenitelných darů. Tato kniha je pro vás.

Obsah

Předmluva autorská	9
ČÁST I – PARANORMÁLNĚ V KAŽDÉM Z NÁS	
1 Paranormální dvojčata – kdo jsme a co děláme	13
2 101 faktů o paranormální inteligenci	18
3 Všichni jsme jasnovidci	27
4 Překážky na cestě	35
5 Napojme se na vlastní sílu	43
Část II – V ČEM TKVÍ VAŠE SÍLA? Čtyři klíče k mystickým dveřím	67
6 Zastavte se! Podívejte se! Naslouchejte! Vnímejte! Poznejte! – Prozkoumejte čtyři brány	69
7 Jasnovidnost	77
8 Jasnoslyšnost	85
9 Jasnovědnost	89
10 Jasnočivost	95
Část III – JAK SE NALADIT NA SVÉ SÍLY	101
11 Andělé, strážní duchové a další pomocníci z vyšších sfér	103
12 Naučte se meditovat	121
13 Vykládejte sny	128
14 Cvičte automatické psaní	138
15 Vyzkoušejte psychometrii	145
16 Média aneb „Máti?... Jsi to ty?“	151
Část IV – UVEĎTE SVÉ SÍLY DO CHODU	163
17 Používejte své síly ke zlepšení vlastního života	165
18 Nechte se paranormální inteligencí zavést k lásce a manželství	179
19 Staňte se svým skutečným já	191
Epilog	203

Předmluva autorek

Kniha, kterou právě držíte v rukou, je výsledkem celoživotní přípravy. Musely jsme se vydat po dlouhé a klikaté cestě, jež nás zavedla do mnoha dimenzí nás samých. Neexistovala ovšem, dokud jsme si ji doslova neprosekaly mačetami jako stezku táhnoucí se džunglí! Věřte nám, pokud nyní říkáme, že to sice nebylo snadné, ale že to současně bylo exotické putování, jež nakonec přineslo i svou odměnu. Vydláždily jsme tuto cestu a nyní jsme připraveny, abychom se staly vašimi průvodkyněmi na trase, o níž doufáme, že se jednou promění v multidi-
mensionální superdálnici.

Rády bychom, aby se tato kniha stala vaším průvodcem do světa paranormálního. Klidně by mohla být stejně objemná jako nějaká encyklopedie, avšak naším cílem bylo, aby zůstala stručná a stravitelná. Méně znamená často více. Existuje spousta zásadních informací, které by v ní ještě měly být. Doporučujeme proto číst tuto knihu zvolna a nespěchat, abyste si stačili postupně osvojit nové poznatky, prakticky vyzkoušet předkládaná cvičení a integrovat je do svého vlastního života.

Když se duchovního učitele Andrewa Cohena zeptali, proč lidé reagují na jeho učení tak krajními způsoby, odpověděl: „Protože se snažím vytvořit něco *nového* – něco, co zde nikdy předtím nebylo. A to vyvolává nesmírný odpor. Právě tak funguje evoluce: Staré vždy klade odpor novému. A ti, kteří krácejí vpřed s cílem naplnit vizi spojenou s něčím, co zde nikdy dříve nebylo, se setkávají s největším odporem.“ My dvě až příliš dobře víme, jaký je to pocit. Vytrvávaly jsme ale navzdory nepříznivým vyhlídkám, abychom vytvořily něco nového. Nakonec to však stálo za to a tahle kniha je výsledkem našich snah a obětí.

Soudíme, že stále více a více lidí v sobě nachází schopnost nahlížet do alternativních oken či dimenzí reality. My samy se pokládáme za předvoj mocného hnutí, které promění způsob, jakým my všichni, celá naše kultura, pohlížíme na skutečnost a jak ji ovlivňujeme. Nechcete i vy vyrazit na tuto cestu s námi?

Zapněte si bezpečnostní pásy! Připravte se ke startu! Chystáte se vstoupit do zóny paranormálních dvojčat.

PARANORMÁLNO V KAŽDÉM Z NÁS

Většina lidí spojuje inteligenci se schopností získávat vědomě znalosti a vědomosti. Paranormální inteligence má ale mnohem víc společného s informacemi uloženými v hlubokém podvědomí, jež přesahují čas a prostor. My samy jsme profesionální média a věstkyně, ale schopnost probudit k životu vyšší zdroje poznání a využít tyto informace k zajištění lepšího života má stejně tak každý z vás. Proč tedy všichni nevyužívají tento vrozený dar do takové míry, jak jim jejich schopnosti dovolí?

Tuto knihu začneme objasněním, proč jsme my všichni jako celek nejspíš ztratili kontakt se svou vlastní paranormální inteligencí a co můžete udělat, abyste ji získali zpět.

I vy ji přitom máte v sobě. Potřebujete pouze nástroje, abyste paranormální inteligenci rozpoznali a kultivovali. A pak už jen odvahu a sebedůvěru, abyste ji začali používat.

Paranormální dvojčata – kdo jsme a co děláme

Možná vás napadne, že jelikož jsme identická dvojčata a dělíme se o shodnou DNA, máme logicky větší nadání pro telepatii než většina ostatních lidí. A skutečně: Den co den prožíváme situace, kdy se v našem případě tato telepatie mezi dvojčaty projevuje. Nepotřebujeme žádné BlackBerry ani iPhony, abychom spolu udržovaly spojení. Místo toho nám stačí cosi, co by se anglicky dalo nazvat Twin-Berry čili jakási „mobilní telepatie dvojčat“.

Podle závěrů Guye Lyona Playfaira, jenž se zabývá paranormálními jevy a je autorem knihy *Twin Telepathy (Telepatie dvojčat)*, ovšem ve skutečnosti dochází k navázání telepatického spojení jen mezi třiceti procent dvojčat. Drtivá většina podobných jednovaječných sourozenců mezi sebou žádné paranormální pouto nevytváří. My dvě jsme se nicméně narodily nejen vyzbrojeny sklonem využívat navzájem paranormální komunikaci, ale rovněž dalšími schopnostmi, jimiž dosáhneme dál než pouze ke druhému sourozenci. Právě tyto schopnosti nám umožňují sloužit jako médium či vědma, kdykoliv a pro kohokoliv.

V malém americkém farmářském městečku West Chester u Pensylvánie, kde jsme vyrůstaly, o paranormálních jevech nikdo nikdy neslyšel – tím méně aby se s nimi snad osobně setkal. V důsledku toho jsme my samy ani naše rodiny či přátelé o našich schopnostech moc nepřemýšleli. Ačkoliv byli oba naši rodiče umělci (otec Philip Jamison je výborný malíř akvarelů a člen Národní akademie; matka byla rovněž nadaná malířka), projevovali se v mnoha ohledech velice konzervativně. Zatímco tleskali našim zděděným uměleckým talentům, mívali sklon zavrňovat či potlačovat naši schopnost „vědět“ věci, o nichž jsme se zdánlivě neměly odkud dozvědět.

První zkušenost s paranormálními jevy, na niž si některá z nás dokáže vzpomenout, se udála, když nám bylo pět a Terry získala cenu na jedné školní slavnosti, neboť dokázala říct přesně, kolik lentilek je ve sklenici. Nešlo snad o to, že by se trefila ze všech nejblíže ke správnému údaji – ona to řekla *přesně*. Později, coby dospívající dívky, jsme začaly předvídat, kam by mohly směřovat kariéry našich

kamarádek – byt jsme se teprve po mnoha letech dozvěděly, jestli jsme se nemýlily. Stále jsme ale žily v přesvědčení, že by z nás mohly být slavné malířky nebo návrhářky. Nevěnovaly jsme tudíž příliš času přemýšlení o tom, jak je možné, že se zdá, jako kdybychom o některých věcech věděly a jiné, o nichž ostatní nemají ani tušení, dokázaly předpovídat.

Až o několik let později, kdy nás potkala série záhadných a ochromujících zdravotních problémů, jsme se začaly dovídat se něco o takzvaném duchovním světě. Toto pokračující zkoumání nás nakonec dovedlo až k objevu buddhistické filosofie i praxe, jež se pro nás v oněch letech prodchnutých fyzickou bolestí staly duchovní potravou. Což platí dodnes.

Po celý život jsme věřily, že existuje filosofie, jež by nám mohla pomoci najít odpovědi. Vyzkoušely jsme řadu různých meditačních technik a duchovních cvičení, když nás naše kamarádka Susan pozvala, abychom navštívily schůzku buddhistů. Najednou jsme zjistily, že sedíme na podlaze v čímsi malém bytě, obklopeny lidmi, kteří se dívali na svitek roztažený na stěně a prozpěvovali si v jazyce, který jsme neznaly. Jejich hlasy, znějící ve vzájemné harmonii, nám připomínaly hudbu. Bylo to však nefalšované vzrušení, jež prožívali tito lidé sdílející své osobní zážitky, spolu s blahodárným účinkem, který na ně tato praxe měla, co na nás udělalo nejsilnější dojem. Tito lidé se vyznačovali nepoddajným duchem, jež napájela jejich víra, podle níž lze překonat jakoukoliv překážku. Jaksi podvědomě jsme věděly, že toto duchovní cvičení nám nějak pomůže. Od první schůzky nám buddhismus pomohl nacházet nové dimenze odvahy, síly a houževnatosti, o nichž jsme nikdy nevěděly, že se v našem nitru skrývají.

Cesta, jež nás ale nakonec dovedla k naší dnešní práci, však nebyla přímá ani snadná. Po maturitě na střední škole jsme studovaly malířství a sochařství na Pensylvánské akademii výtvarných umění. Získaly jsme bakalářské tituly v oblasti malby a uměleckého vzdělávání na filadelfské Tyler School of Art při Temple University. Po studiích jsme se přestěhovaly do New Yorku a zahájily kariéru komediálních hereček. Založily jsme vlastní společnost, která se jmenovala Pop Theatrics a vystupovaly jsme pro takové osobnosti, jako byli Bob Hope, Luciano Pavarotti, Jacqueline Onassisová, Donald Trump a Cher. Hrály jsme i v Bílém domě pro tehdejšího prezidenta Ronalda Reagana a jeho manželku. Účinkovaly jsme rovněž v krátkém filmu natočeném speciálně pro nás, který se vysílal v rámci pořadu *Saturday Night Live*. To byla obrovská pocta a jednoznačně jeden z vrcholů naší herecké kariéry. Všichni komici sní o tom, že se dostanou právě do *SNL*, a my se tam objevily, aniž bychom se vůbec účastnily nějakého konkursu!

Po dvanácti letech v New Yorku jsme se přestěhovaly do Los Angeles s nadějí, že budeme dál pokračovat v kariéře komediálních hereček u filmu a v televizi. Zatímco jsme vybrušovaly svá představení v Improv a Comedy Store v Hollywoodu, rozví-

jely jsme v tichosti, ale zato zcela záměrně své schopnosti věštkyň a médií. Ačkoliv jsme tato nadání zkoušely cizelovat už předtím, výrazněji jsme se o paranormálně začaly zajímat až v době, kdy jsme za sebou měly své dvacáté narozeniny. Po letech, která jsme strávily bojem s chronickou nemocí a bolestí, jsme instinktivně věděly, že léky předepisované doktory nám nepomáhají. Věřily jsme, že naše paranormální schopnosti nám pomohou odhalit cestu, která bude léčbě prospěšnější.

Abychom získaly odpověď, kterou jsme potřebovaly, začaly jsme pracovat s kyvadlem. (Tato praxe se podobá počínání lidí, kteří pomocí proutků ve tvaru písmene Y hledají kovy nebo vodu nacházející se pod povrchem země.) Braly jsme do rukou kyvadélko na šňůrce a kladly otázky, na něž se dalo odpovídat *ano* či *ne* – jako například, zda je konkrétní lék či způsob léčby pro nás přínosem, nebo třeba jestli bychom měly vzít nabízenou práci. Když jsme se rozhodly, že odpověď *ano* má přimět kyvadlo k otáčení po směru hodinových ručiček, zatímco odpověď *ne* k otáčení v opačném směru, provedly jsme samy na sobě autosugesci. K takové autosugesci stačí nejprve jasně formulovat jednoduchý záměr a poté hlasitě pronést závěr, pro který jste se rozhodli. V našem případě šlo o to, že kroužení kyvadla po směru hodin bude znamenat odpověď *ano*, zatímco otáčení v opačném směru bude *ne*. Netrvalo dlouho a brávaly jsme kyvadélko do místního obchodu s potravinami a ptaly se ho, jestli bude ta či ona potravina svědčit našemu zdraví. Naši přátelé se nás už mnoho let snažili přimět k přestěhování do Los Angeles. Když jsme se poté zeptaly kyvadla, jestli se tedy máme stěhovat, odpovědí bylo jednoznačné *ano*. A Kalifornie se měla na dalších dvacet let stát naším domovem.

Zatímco jsme pracovaly s kyvadlem, abychom zjistily, jak můžeme zlepšit svůj zdravotní stav, zkoušely jsme současně alternativní léčby včetně čínské medicíny, akupunktury, klasické homeopatie a různých typů modliteb a meditací. Dokonce jsme zašly i k šamanskému léčiteli. Nakonec jsme se samy staly svými nejlepšími diagnostičkami. V průběhu svých pokusů jsme zjistily, že nejdůležitějším rysem naší psychotronické práce se stane intuice spojená se zdravotním stavem. Díky zvýšené vnímavosti k vlastní nemoci jsme se staly mimořádně citlivými i k chorobám druhých. V současnosti se již po mnoho let věnujeme intuitivnímu diagnostování. (Více si o tom povíme v 10. kapitole.)

Po celá léta jsme předvíдалy různé věci pro přátele a využívaly svoje paranormální schopnosti, aniž bychom je vnímaly jako něco zvláštního. Pak jsme se jednoho dne ocitly na nádherném místě jménem The Rose Café ve Venice Beach v Kalifornii, když Linda začala najednou cosi spontánně psát na papírový ubrousek. Zdálo se, jako kdyby slova přicházela odnikud. Než si uvědomila, co se děje, popsala pět ubrousků. V té chvíli neměla nejmenší představu, co se to vlastně odehrává, ale později jsme zjistily, že se ocitla ve stavu „vědomého transu“ a prováděla automatické psaní. Když jsme se vrátily domů, rozhodla jsem se automa-

tické psaní vyzkoušet i já. A zjistila jsem, že také mám tento dar, který se pro nás posléze stal (a dodnes zůstává) prvořadým nástrojem pro získávání informací o minulosti, přítomnosti i budoucnosti paranormální cestou. Zajímavé je, že každá zapisujeme své záznamy naprosto jiným rukopisem. Lindino písmo se vyznačuje ornamentálností, pracnými ozdůbkami a kudrlinkami. Podobá se středověkým rukopisům. Moje je drobnější, s rovnými liniemi a slova jakoby splývají dohromady. Trochu připomíná zápis seizmografu se záznamem zemětřesení. Ani jeden z obou rukopisů příliš nepřipomíná naše běžné rukopisy.

Krátce po přestěhování do Los Angeles jsme zjistily, že na dospělá dvojčata zde zrovna moc hereckých příležitostí nečeká (pokud náhodou nezní vaše příjmení Barbi a nepracujete u striptérské tyče). Náš věhlas coby médií se šířil od úst k ústům, především mezi přáteli, až jsme nakonec zadaly do místního tisku nenápadný inzerát nabízející naše služby. K našemu překvapení zahlédla tento inzerát jedna produkční z televize NBC. Když si nechala potvrdit, že jsme doopravdy dvojčata a současně média, vyzvala nás, abychom jí zkusily věstit po telefonu, což jsme udělaly. Dotyčná nám poté sdělila, že se jí od nás právě dostalo nejpresnější věštby, jakou kdy slyšela, a pozvala nás spolu se Sylvií Browneovou (která byla v oné době asi nejznámějším médiem v zemi) a třemi dalšími věstkyněmi a médii do programu televize NBC, který se jmenoval *The Other Side (Odvrácená strana)*. Byl to první díl onoho programu. Diagnostikovaly jsme lidem v přímém přenosu jejich nemoci, přičemž správnost diagnóz potvrzoval renomovaný lékař. Tehdy se rozběhla kariéra paranormálních dvojčat.

V průběhu let jsme se objevily ve více než stovce dalších televizních a rozhlasových pořadů a účinkovaly v patnácti dokumentárních filmech, kde jsme předávaly jiným plody našich paranormálních darů. Veřejně jsme vyslovily bezpočet předpovědí světových událostí – mezi nejpozoruhodnější patřila předpověď útoku z 11. září 2001 na Světové obchodní centrum a Pentagon, která zazněla v rozhlasovém programu Arta Bella *Coast to Coast AM*, jenž se vysílal 2. listopadu 1999. Uvedená předpověď upevnila naši pověst a učinila z nás snad nejznámější média na světě. Asistovaly jsme u policejních vyšetřování případů vražd, při hledání ztracených rodinných příslušníků, předpovídaly jsme všemožné druhy přírodních katastrof a diagnostikovaly dokonce i vážné choroby.

Je to nicméně práce, kterou děláme v soukromí, co pro nás představuje největší odměnu. Za více než pětadvacet let jsme již pomohly tisícovkám klientů z celého světa, aby porozuměli vlastní minulosti, lépe pochopili přítomnost a rozhodli se, oč chtějí opravdu usilovat. Podle nás spočívá naše role v tom, abychom vnášely světlo do temnoty neznámého a aby lidé dokázali díky nám více věřit vlastní intuici, pochopili záhady světa, v němž žijí, pohlíželi na vše z lepší perspektivy, mohli se lépe rozhodovat a vytvářeli sami pro sebe autentičtější a smysluplnější život.

Spíš než bychom přesvědčovaly ostatní o „správnosti“ toho, co jim sdělujeme, se jim snažíme dodat síly, aby sami pro sebe objevili na osobní a duchovní úrovni vše, co se objevit dá. Naším záměrem je posloužit jako most umožňující lidem, aby se cítili pevněji propojeni nejen mezi sebou, ale rovněž s energií celého vesmíru. Víme, že to, čemu se věnujeme, je závažná věc, a ačkoliv se nevyhýbáme ani humoru nebo projevům soucitu, bereme ji velice vážně. Pokud chcete být dobrými médii či věstci, vyžaduje to odvahu, inteligenci, osobní integritu a především *srdce*.

Napájet se z mentální energie vesmíru je pro nás stejně přirozené jako dýchat. Není to o nic obtížnější než zapnout rádio, naladit je a přijímat informace. Víme, že pro většinu lidí není vždy snadné něčemu takovému uvěřit a už vůbec ne toho pak dosáhnout. Víme ale rovněž, že každý je vybaven jistým vrozeným stupněm intuitivní schopnosti. Naším cílem v této knize je pomoci objevit a posílit vaše vlastní (a přirozené!) paranormální nadání. I vy můžete dospět na vyšší rovinu poznání, která vám umožní uvolnit svůj skutečný neomezený potenciál.

V následujících kapitolách upozorníme na vše, co vám v rozvoji vaší vlastní paranormální inteligence může bránit. Poradíme vám, jak podobné bloky překonat a co dělat, abyste posílili intuitivní schopnosti, s nimiž jste se už narodili. Ne všechna média a věstci získávají informace stejným způsobem. Jak se ještě dozvíte, jsou někteří lidé lepší v získávání informací sluchem, zatímco jiní „vidí“ obrazy, další jsou vnímavější v oblasti emocí a ještě jiní se ze spirituálního světa jednoduše „dozvědí“, co se stane. Pomůžeme vám rovněž, jak se dá zjistit, která z uvedených cest je vašemu paranormálnímu nadání nejbližší. Jakmile to budete vědět, nejenže dokážete čerpat ze zdroje, který je pro vás primární, ale budete moci používat metody, které vám nabídneme, abyste rozvinuli ty oblasti, v nichž nejste obdařeni tak silným vrozeným nadáním.

Vysvětlíme vám, jak se naučit „nahlížení za roh“, abyste dokázali vnímat varovná znamení stejně jako pozitivní signály, které vám do cesty vysílá samotný vesmír. Vybavíme vás všemi paranormálními nástroji, které budete potřebovat, abyste dokázali interpretovat své sny a pochopit vlastní ambice. Výsledkem by mělo být pochopení skutečného smyslu života, zlepšení mezilidských vztahů, dosažení dobrého zdraví a současně vnesení větší míry bohatství a hojnosti do celého vašeho života.

Jeden přítel nám kdysi řekl: „Vy dvě patříte mezi všemi lidmi, které znám, k těm nemnoha, kteří žijí skutečně autentický život.“ Byla to velká poklona, pro jejíž dosažení jsme musely tvrdě pracovat. V této knize vám ale chceme vysvětlit, že pokud budete naslouchat onomu tichému hlásku ve vlastním nitru a dokážete využívat prostředky, které vám nabídneme, naleznete rovněž nádhernou autentickou cestu životem a stanete se takovými lidmi, jakými byste měli být.

101 faktů o paranormální inteligenci

Mnoho lidí v současnosti ztratilo kontakt s vlastními intuitivními schopnostmi a k možnosti, že jiní mohou získat přístup k vyšším zdrojům poznání, jsou krajně skeptičtí. Coby celá kultura působíme z hlediska paranormálna omezeně. Stali jsme se natolik závislí na moderních technologiích a vědeckých důkazech, že už nedokážeme porozumět oné duchovní moudrosti, kterou uctívali naši předkové. A nedokážeme ji ani ocenit. Jsme natolik zaměstnání svým hmotným světem, že božské či magické jevy, které byly vždy bohatou a přirozenou součástí všech starověkých kultur, zavrhuje jako pověry či fantazie.

Co dnes s nadhledem (a někdy i opovržlivě) nazýváme „ženskou intuicí“, bývalo kdysi uznáváno jako zdroj hlubokého poznání. Podle socioložky a kulturní historičky Riane Eislerové došlo v průběhu posledních šesti tisíciletí k celosvětovému posunu od duchovních, rovnostářských a nenásilných společností uctívajících bohyně ke společnostem patriarchálním. Starověké matriarchální společnosti založené na partnerství a kreativě byly duchovně mnohem pokročilejší než naše dnešní technická civilizace. V průběhu času však byly empatie, intuice a propojenost s přírodou, což jsou hodnoty spojované s ženami, potlačovány ve prospěch logického lineárního myšlení spojeného s mužským světem.

Zatímco ženy bývaly kdysi uctívány jako intuitivní léčitelky, od pozdního středověku začali tuto tradiční ženskou roli přebírat církví vzdělávaní mužští „lékaři“. Léčitelky, větkyně a média všeho druhu dostaly pro svou schopnost komunikovat s jinými světy nálepku „čarodějnic“. Pod velením církve byly vězněny, mučeny a zabity miliony žen – protože se věnovaly léčitelství a intuitivním uměním.

Naším záměrem není stavět ženy proti mužům, ale pomoci vám, abyste pochopili, že existují dvě základní cesty pro získávání znalostí. Jedna je lineární a logická, druhá duchovní a intuitivní. Skutečná moudrost spočívá ve schopnosti dokázat ocenit obě a najít přístup k jejich síle. My dvě býváme často kritizovány a dokonce i zesměšňovány za to, co děláme, a za to, že pomáháme druhým

chápat, že tyto schopnosti skutečně existují. Podařilo se nám to nicméně dokázat a nyní se o svá tajemství dělíme i s vámi. Pro nás dvě je paranormálně „novým“ normálem!

Rada paranormálních dvojčat:
Otevřete mysl, aby se váš život rozvinul.

NÁMITKA! ZAMÍTNUTO!

V 15. století, za časů inkvizice, musel Nostradamus, vycházející z pohanských věštkyň, ze strachu z pronásledování zatemňovat svá proroctví různými anagramy, přehazováním písmen, slovními hříčkami a dalšími šifrovacími metodami. To vše dělal ve snaze vyhnout se uvěznění a třeba i popravě pro obvinění z kacířství. V dopise svému synu Cesarovi napsal: „Opravdu nechci sepsovat dokumentaci týkající se budoucnosti – zejména kvůli urážkám, jichž se mi dostane... Současná podoba vlády projde v budoucnu nesmírnými změnami... Proto jsem skutečný smysl svých čtyřverší zamlžil.“

V 17. století byl Galileo, otec moderní astronomie, pokládán za kacíře a uvězněn za tvrzení, že by ve středu naší soustavy mohlo stát Slunce, nikoliv Země. Skeptikové a popírači se jednoduše odmítali podívat jeho dalekohledem na oblohu, aby zjistili, kdo má pravdu.

I v současnosti se mnoho skeptiků odmítá podívat našimi „čočkami“, aby se přesvědčili, jestli na našich zkušenostech s metafyzickým světem nemůže být něco pravdy. Raději budou odmítat být jen samotnou možností existence rozšířené reality, než aby museli přehodnotit cokoli z toho, čemu oni sami už dávno věří.

Lidé se nás často ptají, proč na skeptiky nereagujeme. Odpovídáme jim, že bez ohledu na to, kolik úspěšných předpovědí se nám podaří, se na jejich názorech stejně nic nezmění – a nic je ani nedonutí přiznat, že se mýlí. Skeptici mají automaticky sklon odmítat vše, co jim připadá kacířské nebo cizí. Lidé se přirozeně bojí věcí, kterým nerozumějí. Zjistily jsme, že největšími skeptiky jsou často ti, kdo se cítí ohroženi potenciálem své vlastní intuice, kterou se snaží potlačit. Tito lidé pak projektují svou averzi do nás. Jsou rozzlobení, protože nemohou dělat to, co děláme my – což je hloupé a nespravedlivé. Jsou to koneckonců oni sami, kdo si brání nechávat se vést vlastní intuicí. Anebo, řečeno ještě jinak: Je hloupé zlobit se na automechaniky, když sami auto opravit neumíme. Nakonec nicméně nadešla chvíle, kdy Linda považovala za nezbytné reagovat. Když byla

před několika lety povolána, aby se stala členkou soudní poroty, měla spolupřihodovat při posuzování jednoho kriminálního případu. Když na ni přišla řada a soudce se jí při seznamování s porotou zeptal na povolání, odpověděla: „Jsem profesionální věštkyně a paranormální detektiv.“ Její slova soudce pobavila. „Tak to jste v mé soudní síni první,“ vyhrkl. „Máte coby médium nějaký pocit spojený s nastávajícím procesem?“ Linda odpověděla, že samozřejmě má. Ostatní porotci se zachichotali a na obviněném bylo znát znepokojení. Obhájci ale už tak pobaveně nevypadali. Začali Lindu vyslýchat, jako kdyby ona sama byla obžalovanou. První z právníků nedokázal jednoduše pochopit, proč by neměla být schopna učinit si závěr výhradně na základě důkazů předložených soudu. Když Linda prohlásila, že má „šestý smysl“, díky němuž je pro ni těžké nesdílet během debaty své „vnitřní pocity“ s ostatními kolegy, dotyčného to opravdu popudilo. Vše pak vyvrcholilo, když mladá obhájkyň, která se očividně pokládala za velice chytrou, požádala Lindu, aby „předpověděla“, jak bude znít její následující otázka. Lidé v soudní síni slyšitelně zalapali po dechu, ale Linda se nenechala zastrašit a neohroženě předpověděla přesně, na co se mladá žena bude ptát. Očividně měla pravdu, neboť tvář zrzavé advokátky nabrala jasně rudou barvu a dotyčná jenom zakoktala: „Nemám další otázky, Vaše Ctihodnosti!“ Krátce poté byla Linda zbavena členství v porotě. Tato zkušenost jen posílila náš dávný názor, podle něhož je dosud mnoho lidí, kteří pohlíží na paranormální inteligenci s nedůvěrou a současně mají strach z přesvědčivosti toho, k čemu v této oblasti dochází.

Je až šokující, jak tvrdohlavě se někteří lidé dokážou bránit, jen aby nemuseli uznat paranormální schopnosti – což platí i v případech, kdy ony důkazy jsou přímo do očí bijící. Podobné zkušenosti, jako byla ta Lindina, nás ale jen posilují v odhodlání šířit svou práci do světa – coby učitelky i média, jež se nechávají vést intuicí. A to i v případech, kdy musíme čelit skeptikům a pochybovačům, kteří odmítají porozumět. Podobné zkušenosti naopak ukazují, jak nezbytná naše snaha vzdělávat lidi je.

Skutečně věřící lidé žádné zázraky nepotřebují. A pro pochybovače nebude žádný zázrak nikdy dost velký.

– Nancy Gibbsová

PĚT NEJČASTĚJŠÍCH MÝTŮ

Domníváme se, že většina skeptických hlasů vyvěrá z faktu, že existuje mnoho špatně pochopených věcí či mýtů týkajících se toho, co věštcí a média dělají nebo co by dělat měli. Některé musíme znovu a znovu, stále dokola, uvádět na pravou míru: